

MINISTARSTVO RADA I SOCIJALNE SKRBI

1. Na temelju točke III. Odluke o objavljivanju konvencija Međunarodne organizacije rada kojih je Republika Hrvatska stranka na temelju notifikacije o sukcesiji («Narodne novine - Međunarodni ugovori» broj 2/94), Ministarstvo rada i socijalne skrbi Republike Hrvatske objavljuje tekst Konvencije o pravu na organiziranje i kolektivnom pregovaranju.

2. Tekst Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Convention No. 98

CONVENTION CONCERNING THE APPLICATION OF THE PRINCIPLES OF THE RIGHT TO ORGANISE AND TO BARGAIN COLLECTIVELY

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-second Session on 8 June 1949, and

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning the application of the principles of the right to organise and to bargain collectively, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this first day of July of the year one thousand nine hundred and forty-nine, the following Convention, which may be cited as the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949:

Article 1

1. Workers shall enjoy adequate protection against acts of anti-union discrimination in respect of their employment.

2. Such protection shall apply more particularly in respect of acts calculated to:

(a) make the employment of a worker subject to the condition that he shall not join a union or shall relinquish trade union membership;

(b) cause the dismissal of or otherwise prejudice a worker by reason of union membership or because of participation in union activities outside working hours or, with the consent of the employer, within working hours.

Article 2

1. Workers' and employers' organisations shall enjoy adequate protection against any acts of interference by each other or each other's agents or members in their establishment, functioning or administration.

2. In particular, acts which are designed to promote the establishment of workers' organisations under the domination of employers or employers' organisations, or to support workers' organisations by financial or other means, with the object of placing such organisations under the control of employers

or employers' organisations, shall be deemed to constitute acts of interference within the meaning of this Article.

Article 3

Machinery appropriate to national conditions shall be established, where necessary, for the purpose of ensuring respect for the right to organise as defined in the preceding Articles.

Article 4

Measures appropriate to national conditions shall be taken, where necessary, to encourage and promote the full development and utilisation of machinery for voluntary negotiation between employers or employers' organisations and workers' organisations, with a view to the regulation of terms and conditions of employment by means of collective agreements.

Article 5

1. The extent to which the guarantees provided for in this Convention shall apply to the armed forces and the police shall be determined by national laws or regulations.
2. In accordance with the principle set forth in paragraph 8 of article 19 of the Constitution of the International Labour Organisation the ratification of this Convention by any Member shall not be deemed to affect any existing law, award, custom or agreement in virtue of which members of the armed forces or the police enjoy any right guaranteed by this Convention.

Article 6

This Convention does not deal with the position of public servants engaged in the administration of the State, nor shall it be construed as prejudicing their rights or status in any way.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratifications has been registered.

Article 9

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 2 of article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate:
 - a) the territories in respect of which the Member concerned undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;
 - b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;

c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

d) the territories in respect of which it reserves its decision pending further consideration of the position.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have to force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservation made in its original declaration in virtue of subparagraph (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 11, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 10

1. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with paragraph 4 or 5 of article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

2. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

3. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 11, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an Act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation should not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 14

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 16

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Konvencija 98

KONVENCIJA O PRIMJENI NAČELA PRAVA NA ORGANIZIRANJE I KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom tridesetdrugom zasjedanju 8. lipnja 1949., i odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s primjenom načela prava na organiziranje i kolektivnog pregovaranja, a što je četvrta točka dnevnog reda zasjedanja, i odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije,

usvaja prvog srpnja tisuću devetsto četrdeset devete godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o pravu na organiziranje i kolektivnom pregovaranju iz 1949.:

Članak 1.

1. Radnici imaju pravo na odgovarajuću zaštitu od svih postupaka protusindikalne diskriminacije u vezi s njihovim zaposlenjem.

2. Takva se zaštita mora nadasve primijeniti u odnosu na postupke koji imaju za cilj:

(a) uvjetovati zapošljavanje radnika zabranom njegovog učlanjenja u sindikat ili njegovim iščlanjenjem iz sindikata;

(b) uzrokovati otpuštanje ili na neki drugi način oštetiti radnika zbog članstva u sindikatu ili sudjelovanja u sindikalnim djelatnostima izvan radnog vremena ili, uz pristanak poslodavca, tijekom radnog vremena.

Članak 2.

1. Udruge radnika i poslodavaca imaju pravo na odgovarajuću zaštitu od svih postupaka kojima bi se one ili njihovi zastupnici ili članovi uplitali jedni drugima u utemeljenje, djelovanje ili upravljanje.

2. Postupci koji su usmjereni poticanju osnivanja udruga radnika pod nadzorom poslodavaca ili udruga poslodavaca, ili pružanje financijske ili druge potpore udrugama radnika s namjerom da se te udruge stave pod nadzor poslodavaca ili udruga poslodavaca, posebice će se smatrati postupcima uplitanja u smislu ovoga članka.

Članak 3.

U skladu s nacionalnim uvjetima moraju se, ako je potrebno, uspostaviti posebni mehanizmi radi osiguravanja poštivanja prava na organiziranje određenog prethodnim člancima.

Članak 4.

U skladu s nacionalnim uvjetima moraju se, ako je potrebno, poduzimati odgovarajuće mjere za poticanje i promicanje punog razvoja i upotrebe mehanizama dobrovoljnog pregovaranja između poslodavaca ili udruga poslodavaca i udruga radnika u cilju utvrđivanja uvjeta zaposlenja kolektivnim ugovorima.

Članak 5.

1. Opseg u kojem će se jamstva predviđena ovom Konvencijom primjenjivati na oružane snage i policiju utvrdit će se nacionalnim zakonima ili drugim propisima.

2. U skladu s načelom utvrđenim člankom 19. stavkom 8. Statuta Međunarodne organizacije rada, neće se smatrati da ratifikacija ove Konvencije od strane određene članice ograničava primjenu bilo kojeg postojećeg zakona, odluke, običaja ili sporazuma na temelju kojega pripadnici oružanih snaga ili pozicije uživaju bilo koje pravo zajamčeno ovom Konvencijom.

Članak 6.

Ova Konvencija ne uređuje položaj javnih službenika koji rade u državnoj upravi, niti se smije tumačiti kao da na bilo koji način utječe na njihova prava ili položaj.

Članak 7.

Formalne ratifikacije ove Konvencije priopćavaju se glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 8.

1. Ova Konvencija obvezuje samo one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrirane kod glavnog ravnatelja.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada su kod glavnog ravnatelja registrirane ratifikacije dviju članica.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu dvanaest mjeseci nakon datuma registracije njene ratifikacije.

Članak 9.

1. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu sa stavkom 2., članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada moraju se navesti:

(a) teritoriji u odnosu na koje se dotična članica obvezuje da će se odredbe Konvencije primjenjivati bez izmjene;

(b) teritoriji u odnosu na koje se ona obvezuje da će se odredbe ove Konvencije primjenjivati s izmjenama, kao i pojedinosti o tim izmjenama;

(c) teritoriji u odnosu na koje je ova Konvencija neprimjenjiva, te u tim slučajevima razloge zbog kojih je neprimjenjiva;

(d) teritorije u odnosu na koje ona zadržava pravo donošenja konačne odluke dok ne razmotri svoje stajalište.

2. Obveze predviđene stavkom 1. podstavcima (a) i (b) ovoga članka se smatraju sastavnim dijelom ratifikacije i imaju snagu ratifikacije.

3. Svaka članica može uvijek, naknadnom izjavom, odustati u cijelosti ili djelomično od svake rezerve koju je stavila u izvornoj izjavi u skladu sa stavkom 1. podstavcima (b), (c) i (d) ovoga članka.

4. Svaka članica može, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 11., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenja u bilo kojem pogledu bilo koju prijašnju izjavu i u kojoj navodi sadašnje stajalište u odnosu na određene teritorije.

Članak 10.

1. U izjavama dostavljenim glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada u skladu sa stavcima 4. i 5. članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada mora se naznačiti hoće li se odredbe ove Konvencije na dotični teritorij primjenjivati bez izmjene ili s izmjenama, i kad se u izjavi navodi da će se Konvencija primjenjivati s izmjenama, moraju se navesti pojedinosti o narečenim izmjenama.

2. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu se u svako doba naknadnom izjavom, u cijelosti ili djelomično, odreći prava na svaku izmjenu navedenu u bilo kojoj prijašnjoj izjavi.

3. Zainteresirana članica, članice ili međunarodno tijelo mogu, uvijek kada je ovu Konvenciju moguće otkazati u skladu s odredbama članka 11., dostaviti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada izjavu kojom mijenjaju u svakom drugom pogledu uvjete bilo koje prijašnje izjave i u kojoj se navodi sadašnje stajalište u odnosu na primjenu ove Konvencije.

Članak 11.

1. Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka razdoblja od deset godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu aktom kojeg dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz počinje djelovati godinu dana nakon datuma kada je registriran.

2. Svaka članica koja je ratificirala ovu Konvenciju, i koja u roku od godine dana nakon proteka razdoblja od deset godina iz prethodnog stavka ne otkaže konvenciju prema odredbi ovoga članka, bit

će obvezana za još jedno razdoblje od deset godina, a nakon toga može otkazati Konvenciju po proteku svakog novog razdoblja od deset godina prema uvjetima utvrđenim ovim člankom.

Članak 12.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada notificira svim članicama Međunarodne organizacije rada registraciju svih ratifikacija i otkaza što su mu priopćile članice Organizacije.
2. Notificirajući članicama organizacije registraciju druge priopćene mu ratifikacije, glavni ravnatelj će upozoriti članice Organizacije na datum kada Konvencija stupa na snagu.

Članak 13.

Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada priopćuje glavnom tajniku Ujedinjenih naroda radi registracije u skladu s člankom 102. Povelje Ujedinjenih naroda potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima o otkazivanju što ih je registrirao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 14.

Kada to bude smatralo potrebnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada podnijet će Općoj konferenciji izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotrit će potrebu uvrštavanja pitanja njene cjelovite ili djelomične revizije na dnevni red Konferencije.

Članak 15.

1. Ako Konferencija usvoji novu konvenciju koja bi ovu Konvenciju revidirala u cijelosti ili djelomično tada, ukoliko se novom konvencijom ne odredi drukčije:
 - (a) ratifikacija nove revidirajuće konvencije od strane članice *ipso iure* znači otkazivanje ove Konvencije bez obzira na odredbu članka 11., ako i kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu;
 - (b) od datuma kada nova revidirajuća konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje biti otvorena za ratifikaciju članicama.
2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u sadašnjem obliku i sadržaju za one članice koje su je ratificirale, a koje nisu ratificirale novu revidirajuću konvenciju.

Članak 16.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.

Klasa: 910-01/99-01/177

Urbroj: 524-02/3-00-19

Zagreb, 8. veljače 2000.

Ministar

rada i socijalne skrbi
Davorko Vidović, v. r.